

Samanhald í arbeiðararørsluni

— og frið og semju tjóðanna millum er aðalmálið

Millum 1. mai-røðararnar í ár var Jákup Lindenskov, fólkatingsmaður. Hann segði:

Alheims dagur arbeiðaranna er fylkingardagurin. Tá verða røður hildnar víða um. Vónir verða settar fram og ynski um samanhald, tí tað verður eingin sterk arbeiðararørsla burtúr, um samanhaldið ikki verður tað sterkasta.

Henda 1. mai halda eisini vit. Eisini vit seta fram vónir og ynski um gott samanhald í arbeiðararørsluni, um frið og semju tjóðanna millum.

Og hava vit lurtað eftir tíðindum úttanfrá, eftir norðmanninum í morgun, so má tað kennast fløvandi at hoyra, at eisini eystaneftri frættast tíðini, sum henda á frið og semju. Gorbátjov sigur nú, at órættur er gjørdur móti teimum kristnu í Sovjet og at hesin órættur skal betast. Orð Lenins

um at kirkjan framhaldi andi skuldi sleppa at virka úttan innblanding, skulu gerast veruleiki. Hetta lyftið, sum Stalin hevði gjørt so mannminkandi til skammar.

Men ynski er eitt, veruleiki annað, tó, vit megu vóna.

Okkara samtið er alt ov nógv merkt av harðskapi, mistrúnað og stríði.

Og — eisini sum kristin tjóð eiga vit at minnst — eisini á hesum alheims arbeiðaranna degi, at skylda okkara er at berjast móti tí ónda og at virka fyri tí góða.

Ikki mistrúgva yvir ein lágan skógv. Men arbeiða fyri tí, sum er livsjáttandi og mennandi.

Við Dahl, prósti, syngja vit tað í tjaldurs, vónar og varboðarasanginum »tí øll vit leingjast móti livandi sól — vónandi sælari tíðir«.

Vit, ið liva í materialist-

iska partinum av heiminum, hava eisini okkara at stríðast fyri.

Fyri okkara ættarlið er stríðið tað at menna seg til at taka ímóti tí, sum framtíðin kann hava av avbjóðingum, eitt hitt mest týðandi málið.

Arbeiðaranna dagur er um allan heimin minningardagur fakfelagsrørslunnar, sum á sinni knýtti tey ómúgvandi saman til verju móti trælkan, sum einaferð fór at geva fjøldini møguleikan at vera við til at fyriskipa í samfelagnum, soleiðis at rættferð, trygd og fólkaligur atburður eisini vóru tryggja mannaættindi hjá vanligu fólkinum.

Eitt samfelag, har rætturin til at byggja sær eina vónrika framtíð, var mannaættur, úttan at skeitt varð eftir hvaðani tey komu.

Við einum knúsandi sterkum samhaldi eydnað-

ist arbeiðararørsluni at vinna ótrúliga. Mong av málunum, sum vunnin eru, verða í dag hildin at vera sjálvsøgd rættindi, sum vit tó ikki virða tað tey eiga, tí vit hugsa ov litið um tær liðingar og sakn, sum tey, ið slóðaðu fyri, mangan máttu ganga undir fyri at vinna.

Tær kvinnur og teir menn, sum veruliga brutu upp úr nýggjum, slættaðu okkum gøtuna, vóru stuðlarnir, eisini undir teirri føroysku arbeiðararørsluni, teimum er eisini hesin dagur, alheims arbeiðaradagurin, vigdur.

Vit hava hesi seinnu árin høyrð mikið og mangt um henda gjóstur, sum herjað hevur vesturheimin, høgravindin, sum tikið hevur av grund mangt av tí, sum fakfelagsrørslan metti sum dýrastu sigrar sínar.

Hesin dagurin skal eisini verða brúktur til at

minna okkum á, at tað sama kann henda hjá okkum, um vit ikki ansa okkum, forða teimum kreftum, sum brúka allar miðlar fyri at forða lóntakarum at vinna sømdir.

Tíðirnar eru skiftandi, metingin broytist og sjálvt tá arbeiðaraflokkar standa við róðrið, ber ikki til bert at taka til sín.

Lóntakarin hevur hesi seinnu árin fingið munagóðar ábøtur, men lóntakarafølgini hava bytt

seg í bólkur, ósemjan hevur ofta tikið mergin úr henni.

Í fjør høvdu vit arbeiðssteðg, alt ov langan. Arbeiðararørslan stóð ikki sum ein maður. Løgtingið legði upp í og steðgaði verkfallinum. Vit vinna ikki sigrar, standa vit spjadd.

Ríkisfelagsskapurin — Heimastýrisslógin:

Hornasteinar í politikki Føroyska Javnaðarflokksins

Sambært grundsjónarmið og stevnuskrá javnaðarflokksins er 400 ára gamli ríkisfelagsskapurin við Danmark — seinastu 40 árin grundaður á heima-stýrisslógin — hornasteinar undir politikki javnaðarflokksins.

Javnaðarflokkurin virkar fyri, at heima-stýris-skipanin støðugt verður útbýgd, soleiðis at hon veruliga roynist frælsis- og sjálvbjargnis-skipan, har føroyingar taka avgerðirnar um egnu lagnu.

Munurin millum real-politikk javnaðarflokksins og so loysingarpolitikk tjóðveldisflokksins og amt-støðupolitikk sambandsflokksins er stórur.

Javnaðarflokkurin ynskir mótvegis tjóðveldisflokkinum onga loysing, javnaðarflokkurin er eingin loysingarflokkur. Men mótvegis sambandsflokkinum torir javnaðarflokkurin at nýta møguleikarnar í heima-stýrisslógin, er javnaðarflokkurin tí heldur eingin gamaldags sambandsflokku.

Javnaðarflokkurin hevur í verki og praktiskum politikki prógvað, at heima-stýrisslógin virkar, og flokkurin vil eisini framyvir virka og samstarva við aðrar flokkar á tingi um mál, sum styrkja sjálvbjargni Føroya innafyri karmarnar á heima-

stýrisslógin.

Javnaðarflokkurin vil altíð virka í mun til tíðarinnar krøv. Vit siga nei til kjarnorkuvápn, nei til militarismu, nei til hernaðarskyldu føroyinga, men ja til samstarv um frið og øll tiltøk, sum menna friðin, og vit halda Føroyar úttanfyri allar hernaðarlígar samgongur.

Veljarar í Sandoyar valdømi, sitið ikki heima valdagin, men farið á val og veljið Javnaðarflokkin 10/5-88.

Birgir Mohr

**Amnesty
International
Føroya deild**

er opin mánadag,
mikudag og friggja-
dag kl. 11.00—16.00 á
Bryggjubakka.

Tlf. 158 16